

Sygn. akt IV KO 134/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie dot. zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie
na posiedzeniu bez udziału stron,
po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2022 r.,
wniosku **M. B.** o wznowienie postępowania sądowego zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 października 2020 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. akt V Ko [...]

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie procesu nie pochodzącego od podmiotu profesjonalnego (adwokata lub radcy prawnego) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że uznanie wniosku za oczywiście bezzasadny wchodzi w grę, gdy w sposób ewidentny, rzucający się w oczy, oparty on zostanie na innych podstawach niż te, które określone są w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. Wniosek złożony przez M. B. nie wskazuje na zaistnienie żadnej z przesłanek zawartych w art. 540, art. 540a lub art. 540b k.p.k. Sprowadza się do kwestionowania zarówno

dokonanej oceny dowodów, jak i poczynionych ustaleń faktycznych – zresztą w sposób nader chaotyczny. Dlatego należało odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności, bez podejmowania dodatkowych czynności zmierzających do usunięcia braku formalnego związanego z przymusem adwokacko – radcowskim (art. 545 § 2 i 3 k.p.k.).

Autor wniosku zasygnalizował ponadto wystąpienie na etapie odwoławczym uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego na tym, że w składzie orzekającym brał udział sędzia W. P. powołany do pełnienia urzędu sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Jakkolwiek w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) należy tu mówić o wadliwym powołaniu na stanowisko sędziego, to jednak *in concreto* fakt ten nie wywarł negatywnego wpływu na sposób rozpoznania przez Sąd drugiej instancji środka odwoławczego. Wnioskodawca na poparcie przeciwnej tezy nie przedstawił żadnej argumentacji. Z tej racji należało uznać, że w sprawie nie pojawiła się podstawa uzasadniająca wznowienie procesu z urzędu (zob. postanow. SN z 18 listopada 2020 r., IV KK 290/20). Zwalniało to Sąd Najwyższy z obowiązku wydania w tej mierze decyzji o charakterze procesowego rozstrzygnięcia – postanowienia lub nawet zarządzenia (zob. postanow. SN z 16 lutego 2021 r., I KZ 6/21, OSNK 2021, z. 3, poz. 15).

[as]